

[Pia Kjærsgaard]

vælgerne, som syntes, at det her var et meget, meget vigtigt spørgsmål at debattere.

Jeg vil gerne igen spørge: Hvornår kommer de forslag, som vælgerbefolkningen skal tage stilling til på valgdagen? For det kan da ikke være rigtigt, at man ikke kan tage stilling til nogle forslag, som har været behandlet her i Folketinget. Det kan godt være, at Venstre og De Konservative ikke kan få flertal, men man er dog forpligtet til at komme med nogle forslag, som enten bliver stemt ned eller bliver vedtaget i Folketinget. Det er for billigt alene at holde sig til partiprogrammet – som man altså ikke engang overholder, for man kan jo ikke engang kan tage sig sammen til at stemme for de ting, som Fremskridtspartiet fremlægger.

Så sent som for en uge siden havde vi en stor forespørgselsdebat, hvor Venstre og De Konservative ikke kunne stemme for Fremskridtspartiets dagsorden, heller ikke Socialdemokratiet, heller ikke nogen af de andre partier. Og hvad skete der mere? Man havde ikke engang taget sig sammen til at komme med sin egen dagsorden. Nej, for man er stadig væk så hundeanngst for dette spørgsmål; man kunne ikke engang stille en anden dagsorden, hvor man kom frem med, hvad man egentlig ville.

Flygtningelandsbyerne eller barakbyerne har Fremskridtspartiet ikke ønsket, fordi det er ghettodannelser. Og hvad er det, partierne herinde taler imod? Det er jo netop ghettodannelser. Men det er da klart, at Venstre og De Konservative vil forsvare dem, for det var jo netop under KV-regeringen, at disse barakbyer blev planlagt. De blev vedtaget under den nuværende regering, men det var KV-regeringen, som havde lagt op til dem. Det var dem, der havde forberedt loven.

Så vil jeg igen sige med hensyn til en folkeafstemning, at det jo er lovforslaget, man tager stilling til. Man kan ikke alene henholde sig til, at det er personer; man diskuterer ikke personspørgsmål, det er slet ikke det, det kan man for øvrigt heller ikke. Det er lovforslagene, man tager stilling til.

Og må jeg så sige til indenrigsministeren og andre, som ikke bryder sig om de spørgsmål, som Fremskridtspartiet er kommet med i forslaget: Jamen har man noget bedre, så kom med et andet bud. Der vil jo også ske udvalgsbehandling af sådan et forslag, og dér må man jo komme med andre formuleringer, hvis man

ikke synes, at Fremskridtspartiets formuleringer er gode nok. Man har konstant spurgt os: Hvad er det, I vil have til folkeafstemning? Hvilke spørgsmål er det, I vil have ud? Vi har i vores forslag sat otte spørgsmål op, men synes man ikke, de er gode nok, må man selv komme med andre bud på, hvad det kan være for spørgsmål, man mener befolkningen er moden nok til at tage stilling til. Og man kan eventuelt i en seriøs udvalgsbehandling og under en seriøs debat i folketings salen diskutere og vurdere, om det skal være andre formuleringer.

Men nej, man kan kun afvise, man kan kun være negativ og man kan kun rakke ned på det, Fremskridtspartiet kommer med. Det er ganske enkelt for sølle. Jeg kan kun gentage, hvad jeg har sagt: Vi mener, at dette spørgsmål er alt, alt for vigtigt til, at det er folketingspolitikere, der skal tage stilling til det, for det er der for mange folketingspolitikere der ikke duer til, og derfor bør forslaget naturligvis sendes ud til en vejledende folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Der er måske en god grund til, at fru Pia Kjærsgaard undrer sig over, hvor den folkelige debat har været henne set ud fra Fremskridtspartiets synspunkt. Det kan måske skyldes – og dér tror jeg faktisk at jeg taler på samtlige øvrige partiers vegne herinde – at de øvrige partier føler, at debatten afspores, i det øjeblik Fremskridtspartiet er med i debatten.

Jeg tror, at de fleste af os, der er herinde, og som aktivt har deltaget i disse debatter, ja, i flere hundrede møder landet over igennem bare de senere år, føler, at hver eneste gang vi har oplevet Fremskridtspartiet deltage i en sådan debat, er der i den grad sket en vildledning, en afsporing. Det vil sige, at der hos de øvrige partier inklusive ikke mindst Socialdemokratiet er et ønske om at få en saglig debat på det reelle niveau om, hvad det her drejer sig om, men så oplever vi, synes jeg, at man fra Fremskridtspartiets side afsporer den. Og det ønsker vi ikke at medvirke til.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Det er såvel til hr. Jan Kørpe Christensen som til fru Pia Kjærsgaard: Vi mener simpelt